

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/1/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 януари 2008 година

за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването

(кодифицирана версия)

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

(3)

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

Петата програма за действие в областта на околната среда, чийто принципен подход беше одобрен от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки на среща в рамките на Съвета с Резолюция от 1 февруари 1993 г. относно програмата на Общността за политика и действие в областта на околната среда и устойчивото развитие (⁽⁵⁾), отдаде приоритетно значение на комплексния контрол на замърсяването като важна част от напредъка към по-устойчиво равновесие между човешките дейности и социално-икономическото развитие, от една страна, и ресурсите и възможностите за възстановяване на природата, от друга страна.

като взеха предвид предложението на Комисията,

(4)

след като се консултираха с Комитета на регионите, Реализирането на комплексен подход за намаляване на замърсяването изисква действия на общностно ниво с оглед изменение и допълнение на действащото законодателство на Общността относно предотвратяването и контрола на замърсяването от промишлените предприятия.

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет (⁽¹⁾),

(5)

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора (⁽²⁾),

Директива 84/360/EIO на Съвета от 28 юни 1984 г. относно борбата със замърсяването на въздуха от промишлени инсталации (⁽⁶⁾) и въведената с нея обща рамка изискват разрешително за експлоатация или съществено изменение на промишлените инсталации в случаите, когато могат да причинят замърсяване на въздуха.

като имат предвид, че:

(6)

(1) Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (⁽³⁾) е била неколкократно и съществено изменена (⁽⁴⁾). С оглед постигане на яснота и рационалност посочената директива следва да бъде кодифицирана.

Директива 2006/11/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, изпуснати във водната околната среда на Общността (⁽⁷⁾) предвижда изисквания за разрешително за изпускане на такива вещества.

(7)

Съгласно член 174 от Договора, целите и принципите на политиката на Общността в областта на околната среда състоят по-специално в предотвратяване, намаляване и елиминиране в максимално възможна степен на замърсяването посредством осигуряване приоритет на намесата при източниците и гарантиране на разумно управление на природните ресурси в съответствие с принципа „замърсителят плаща“ и принципа за предотвратяване на замърсяването.

Независимо от съществуването на съответното законодателство на Общността, насочено към борба със замърсяването на въздуха и предотвратяване или намаляване до минимум на изпускането на опасни вещества във водите, не съществува подобно законодателство на Общността, насочено към предотвратяване или намаляване до минимум на емисиите в почвите.

(¹) OB C 97, 28.4.2007 г., стр. 12.

(⁵) OB C 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

(²) Становище на Европейския парламент от 19 юни 2007 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 17 Декември 2007 г.

(⁶) OB L 188, 16.7.1984 г., стр. 20. Директива, изменена с Директива 91/692/EIO (OB L 377, 31.12.1991 г., стр. 48).

(³) OB L 257, 10.10.1996 г., стр. 26. Директива, последно изменена с Регламент (EO) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета (OB L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).

(⁷) OB L 64, 4.3.2006 г., стр. 52.

(⁴) Вж. приложение VI, част А.

- (8) Различните подходи за отделно контролиране на емисиите във въздуха, водите или почвите могат да създадат благоприятни условия за изместването на замърсяването между различните компоненти на околната среда, а не към опазване на околната среда като цяло.
- (9) Целта на комплексния подход за контрол на замърсяването е да предотврати емисиите във въздуха, водите или почвите в случаите, когато това е осъществимо, при отчитане на управлението на отпадъците, а когато няма такава възможност — да ги намали до минимум, за да се постигне високо ниво на опазване на околната среда като цяло.
- (10) Настоящата директива следва да създаде обща рамка за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването. Тя следва да формулира мерките, необходими за въвеждането и прилагането на комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, за да бъде постигнато високо ниво на опазване на околната среда като цяло. Прилагането на принципа на устойчивото развитие следва да бъде подпомогнато от комплексния подход към контрола на замърсяването.
- (11) Разпоредбите на настоящата директива се прилагат, без да се засяга действието на разпоредбите на Директива 85/337/EИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (¹). Когато е необходимо информация или изводи, получени в резултат от прилагането на посочената директива, да бъдат взети под внимание при предоставяне на разрешения, настоящата директива следва да не засяга изпълнението на Директива 85/337/EИО.
- (12) Държавите-членки следва да предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че всеки оператор, осъществяващ промишлени дейности, посочени в настоящата директива, спазва общите принципи на определени основни задължения. За тази цел е достатъчно компетентните органи да се съобразят с тези общи принципи при определянето на условията в разрешителното.
- (13) Някои от разпоредбите, приети съгласно настоящата директива, трябва да се прилагат за съществуващите инсталации след 30 октомври 2007 г., а други е трябало да се прилагат, считано от 30 октомври 1999 г.
- (14) За по-ефективно решаване на проблемите на замърсяването е необходимо операторът да взема под внимание аспектите на околната среда. Тези аспекти се съобщават на компетентния орган или органи, за да бъдат убедени, преди да издават разрешително, че са установени всички подходящи превантивни мерки или мерки за контрол на замърсяването. Твърде големи различия между процедурите за кандидатстване могат да породят различна степен на опазване на околната среда и обществена информираност. Ето защо заявлениета за разрешителни съгласно настоящата директива следва да включват минимално количество данни.
- (15) Пълното координиране на процедурата и условията за издаване на разрешителни между различните компетентни органи следва да даде възможност за постигане на най-висока практически постижима степен на опазване на околната среда като цяло.
- (16) Компетентният орган или органи следва да предоставят или изменят разрешителните единствено ако са установени комплексни мерки за опазване на околната среда за въздуха, водите и почвите.
- (17) Разрешителното следва да включва всички необходими мерки за изпълнение на условията на разрешителното за постигане по този начин на високо ниво на опазване на околната среда като цяло. Без да се засяга действието на процедурата за издаване на разрешително, тези мерки могат също да бъдат предмет на принципните задължителни изисквания.
- (18) Нормите за допустими емисии, параметри или еквивалентни технически мерки се основават на най-добрите налични техники, без предписване на използването на определена техника или технология и съобразяване с техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околната среда. При всички случаи условията за издаване на разрешително следва да установяват разпоредби за намаляване до минимум на замърсяването на далечни разстояния или трансграничното замърсяване и да осигуряват високо ниво на опазване на околната среда като цяло.
- (19) Държавите-членки определят по какъв начин могат бъдат вземани под внимание техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околната среда, където това е уместно.
- (20) Когато определен стандарт за качество на околната среда изиска по-строги условия от постижимите с използване на най-добрите налични техники, чрез разрешителното следва да се изискват допълнителни условия, без да се засяга действието на други мерки, които могат да бъдат предприети за спазване на стандартите за качество на околната среда.

⁽¹⁾ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40. Директива, последно изменена с Директива 2003/35/EИО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17).

- (21) Тъй като най-добрите налични техники ще се изменят с времето, особено в светлината на техническия напредък, компетентните органи следва да наблюдават и да се информират за този напредък.
- (22) Промените в определена инсталация могат да предизвикат замърсяване. Следователно компетентният орган или органи следва да бъдат уведомявани за всички промени, които биха могли да засегнат околната среда. Съществените промени на предприятието трябва да се извършват след предварително предоставено разрешително в съответствие с настоящата директива.
- (23) Условията на разрешителното следва да бъдат периодично преглеждани и при нужда — актуализирани. При определени условия те следва да бъдат преразглеждани при всички случаи.
- (24) Ефективното участие на обществеността във вземането на решения следва да ѝ даде възможност да изрази, а лицето, вземашо решения — да вземе предвид мненията и опасенията, които могат да бъдат от значение за тези решения, като по такъв начин се засилват задълженията за отчитане на резултатите и осигуряване на прозрачност на процеса на вземането на решения и се допринася за обществената информираност по въпросите, свързани с околната среда и за обществената подкрепа на взетите решения. По-специално, обществеността следва да има достъп до информация относно експлоатацията на инсталации и тяхното възможно въздействие върху околната среда и, преди вземането на решения — до информация относно заявлениета за разрешителни за нови инсталации или съществени промени, както и относно самите разрешителни, тяхното актуализиране и съответните данни от мониторинг.
- (25) Участието, включително участието на сдружения, организации и групи, по-специално на неправителствени организации, които съдействат за опазването на околната среда, следва да бъде съответно поощрено, включително чрез насярчаване на увеличаване на познанията на обществеността в областта на околната среда.
- (26) На 25 юни 1998 г. Общността подписа Конвенцията на Икономическата комисия на ООН за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдието по въпросите на околната среда (Конвенцията от Орхус). Конвенцията от Орхус цели по-специално да се гарантират правата на участие на обществеността във вземането на решения по въпроси, свързани с околната среда, за да се допринесе за защитата на правото на живот в околната среда, подходяща за личното здраве и благосъстояние.
- (27) Развитието и обменът на информация на общностно ниво относно най-добрите налични техники следва да спомогне за отстраняване на технологичните несъответствия в Общността, следва да насярчи разпространението в останалата част на света на нормите за допустими емисии и техниките, използвани в рамките на Общността, както и да спомогне за ефикасното прилагане на настоящата директива в държавите-членки.
- (28) Необходимо е редовно изготвяне на доклади относно прилагането и ефективността на настоящата директива.
- (29) Настоящата директива се отнася до тези инсталации, при които вероятността за замърсяване, включително и трансгранично замърсяване, е значителна. Задължително следва да се организират трансгранични консултации в случаите, когато заявлениета за издаване на разрешително се отнасят до нови инсталации или до съществени промени в съществуващите такива с възможно значително отрицателно въздействие върху околната среда. Заявлениета, свързани с такива предложения или съществени промени, следва да бъдат предоставяни на разположение на обществеността в държавите-членки, които могат да бъдат засегнати.
- (30) Необходимостта от действия за установяване на норми на допустими емисии за определени категории инсталации и замърсители, попадащи в обхвата на настоящата директива, може да се идентифицира на общностно ниво. Европейският парламент и Съветът следва да определят подобни норми за допустими емисии в съответствие с разпоредбите на Договора.
- (31) Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на Общността, относящи се до опазване на здравето и безопасността на работното място.
- (32) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспортиране в националното право на директивите така, както са посочени в приложение VI, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел и обхват

Целта на настоящата директива е постигането на комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, произтичащо от изброените в приложение I дейности. Тя установява мерки, предназначени да предотвратят или в случаите, когато това е практически неосъществимо, да намалят емисиите във въздуха, водите и земята в резултат от посочените дейности, включително и мерки, свързани с отпадъците, целящи постигането на високо ниво на опазване на околната среда като цяло, без да се засяга действието на Директива 85/337/EИО и други приложими разпоредби на Общността.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „вещество“ означава всеки химичен елемент и неговите съединения с изключение на радиоактивните вещества по смисъла на Директива 96/29/Европейският парламент и Съвета от 13 май 1996 г. относно постановяване на основните норми за безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение⁽¹⁾, и генетично модифицираните организми по смисъла на Директива 90/219/EИО на Съвета от 23 април 1990 г. относно работа с генетично модифицирани микроорганизми в контролирани условия⁽²⁾ и Директива 2001/18/EИО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда⁽³⁾;
2. „замърсяване“ означава всяко пряко или косвено предизвикано от човешка дейност въвеждане във въздуха, водите или почвите на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове, които могат да са вредни здравето на човека или качеството на околната среда, да предизвикват увреждане на материалните блага, да ограничат или засегнат възможностите за използване на полезните качества на околната среда и останалите позволяни начини за нейното използване;
3. „инсталация“ означава всяко неподвижно техническо съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I дейности или други непосредствено свързани дейности, които имат техническа връзка с дейностите, оществявани на същата площадка, и са в състояние да окажат въздействие върху емисиите и замърсяването;
4. „съществуваща инсталация“ означава инсталация, която на 30 октомври 1999 г. и в съответствие с действащото преди тази дата законодателство е била действаща или е била получила разрешително за експлоатация, или за която е било представено пред компетентните органи заявление за издаване на такова, при условие че пускането и в експлоатация е било извършено преди 30 октомври 2000 г.;
5. „емисия“ означава прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или почвите от организирани или неорганизирани източници в рамките на дадена инсталация;
6. „норма за допустими емисии“ означава стойността на масата, изразена посредством определени специфични параметри, концентрация и/или ниво на емисиите, която не може да бъде превишавана по време на един или повече периоди от

⁽¹⁾ ОВ L 159, 29.6.1996 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 117, 8.5.1990 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Решение 2005/174/EИО на Комисията (ОВ L 59, 5.3.2005 г., стр. 20).

⁽³⁾ ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1830/2003 (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 24).

време; нормите за допустими емисии могат да бъдат определени също така и за определени групи, класове или категории вещества, и по-специално за тези, изброени в приложение III. Нормите за допустими емисии на вещества обикновено се прилагат към точката на изпускане на емисиите от инсталацията, като при определяне на последните не се отчита възможното им разреждане; без да се засяга Директива 2006/11/EИО или на директивите, свързани с нейното прилагане, при непряко изпускане във водата, при определянето на нормите за допустими емисии за съответната инсталация се допуска да бъде отчетено действието на пречиствателна станция, но само при условие че се гарантира равностойно ниво на опазване на околната среда като цяло и че това не води до по-високи нива на замърсяване;

7. „стандарт за качество на околната среда“ означава определен от общностното законодателство набор от изисквания, които трябва да бъдат изпълнени в определен момент от определена околнна среда или обособена част от нея;
8. „компетентен орган“ означава органът или органите, или структурите, отговорни съгласно правните норми на държавите-членки за изпълнението на определени задължения, произтичащи от настоящата директива;
9. „разрешително“ означава писменото решение (или няколко такива решения) или част от него, предоставящо разрешение за експлоатация на определена инсталация или част от нея при определени условия, които гарантират съответствието на инсталацията с изискванията на настоящата директива. Едно разрешително може да се отнася до една или повече инсталации или части от инсталации, разположени на една и съща площадка и експлоатирани от един и същ оператор;
10. „промяна на дейността“ означава промяна в естеството или начина на функциониране, или разширение на инсталацията, които могат да имат последствия за околната среда;
11. „съществена промяна“ означава промяна на дейността, която според компетентните органи може да има значително отрицателно въздействие върху хората или околната среда; за целите на настоящото определение всяка промяна или разширение на дейността се счита за съществена, ако промяната или разширението сами по себе си отговарят на правовите нива, ако има такива, определени в приложение I;
12. „най-добри налични техники“ означава най-ефективния и най-напредната етап в развитието на дейностите и методите за осъществяването им, показващи практическата пригодност на определени техники, осигуряващи по същество основа за съответните норми за допустими емисии, целящи предотвратяване, а в случаите, когато това е практически невъзможно — намаляване на емисиите и въздействието им върху околната среда като цяло;

- a) „техники“ включва както използваната технология, така и начина на проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация и преустановяване експлоатацията на инсталацията;
- b) „налични“ означава техниките, разработени в мащаб, позволяващи прилагането им в съответния промишлен отрасъл, при жизнеспособни икономически и технически условия, при отчитане на свързаните с тях разходи и предимства, независимо от това дали тези техники се използват или създават в съответната държава-членка, при условие че са достъпни в разумна степен за оператора;
- b) „най-добри“ означава най-ефективни с оглед постигането на високо общо ниво на опазване на околната среда като цяло.

При определянето на най-добрите налични техники е необходимо да се обрне специално внимание на посочените в приложение IV съображения:

13. „оператор“ означава всяко физическо или юридическо лице, което експлоатира или контролира определена инсталация или, в случаите, когато това се предвижда от националното законодателство, лице, на което е предоставена решаваща икономическа власт във връзка с техническото функциониране на инсталацията;
14. „общественост“ означава едно или повече физически или юридически лица и, в съответствие с националното право или практика, техните сдружения, организации или групи;
15. „заинтересованата общественост“ означава обществеността, която е засегната или е вероятно да бъде засегната, или има интерес, свързан с вземането на решение за издаване или за актуализиране на разрешително или условията на разрешителното; за целите на настоящото определение неправителствените организации, които съдействат за опазването на околната среда и отговарят на всички изисквания съгласно националното право, се считат за заинтересовани.

Член 3

Общи принципи, определящи основните задължения на оператора

1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че компетентните органи следят експлоатацията на инсталациите да се осъществява така, че:

- a) да предприети всички необходими превантивни мерки срещу замърсяването, в частност посредством прилагане на най-добрите налични техники;
- b) не се причинява значително замърсяване;

- b) избягва се генерирането на отпадъци в съответствие с Директива 2006/12/EO на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците⁽¹⁾; когато е налице генериране на отпадъци, последните се оползоват или, в случаите когато това е технически или икономически невъзможно, се обезвреждат, като същевременно се избягва или намалява тяхното въздействие върху околната среда;
- г) енергията се използва ефективно;
- д) предприемат се мерките, необходими за предотвратяване на аварии и ограничаване на последствията от тях;
- е) след окончателното прекратяване на дейността се предприемат мерките, необходими за избягване на възможните рискове от замърсяване и привеждането в задоволително състояние на площадката, върху която е разположена инсталацията.

2. С оглед постигане на съответствие с настоящия член е достатъчно държавите-членки да гарантират, че при определяне на условията на разрешителното компетентните органи се съобразяват с общите принципи, посочени в параграф 1.

Член 4

Разрешителни за нови инсталации

Без да се засягат изключенията, определени в Директива 2001/80/EO на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускані от големи горивни инсталации⁽²⁾, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че не се експлоатират нови инсталации без издането в съответствие с настоящата директива разрешително.

Член 5

Изисквания за предоставяне на разрешителни за съществуващи инсталации

1. Без да се засяга съответното законодателство на Общината, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните органи осигуряват в срок до 30 октомври 2007 г. привеждането на експлоатацията на съществуващите инсталации в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10 и 13, член 14, букви а) и б) и член 15, параграф 2, посредством предоставяне на разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 или — в случаите, когато това е необходимо — посредством преразглеждане и актуализиране на условията.

2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за прилагане на разпоредбите на членове 1, 2, 11 и 12, член 14, буква в), член 15, параграфи 1 и 3, членове 17, 18 и член 19, параграф 2 към съществуващите инсталации, считано от 30 октомври 1999 г.

⁽¹⁾ OB L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.

⁽²⁾ OB L 309, 27.11.2001 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/EO на Съвета (OB L 363, 20.12.2006 г., стр. 368).

Член 6**Заявления за издаване на разрешително**

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подадените до компетентните органи заявления за издаване на разрешително включват описание на:

- a) инсталацията и нейните дейности;
- b) използваните суровини, спомагателни материали, други вещества и енергия, използвани или генериирани от инсталацията;
- c) източниците на емисии в рамките на инсталацията;
- d) условията на площадката, на която е разположена инсталацията;
- e) вида и количеството на очакваните емисии от инсталацията за отделните компоненти на околната среда, както и определяне на значителните въздействия на емисиите върху околната среда;
- f) предложените технологии и други техники за предотвратяване или, в случаите, когато това е невъзможно, за намаляване на емисиите от инсталацията;
- g) когато е необходимо, мерките за предотвратяване и оползотворяване на генерираните от инсталацията отпадъци;
- h) допълнителните мерки, планирани с оглед постигането на спазване на общите принципи за определяне на основните задължения на оператора съгласно член 3;
- i) планираните мерки за мониторинг на емисиите в околната среда;
- j) кратко описание на основните алтернативи, ако има такива, проучени от заявителя.

Заявлението за издаване на разрешително съдържа и нетехническо резюме на информацията, посочена в букви а)—й).

2. Когато информация, предоставяна в съответствие с изискванията на Директива 85/337/EИО, или доклад за безопасност, изготвен в съответствие с Директива 96/82/EО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от

големи аварии, които включват опасни вещества⁽¹⁾, или друга информация, изготвена съгласно разпоредбите на друго законодателство, изпълнява някое от изискванията на настоящия член, тази информация може да бъде включена в заявлението или да бъде приложена към него.

Член 7**Комплексен подход при издаването на разрешителни**

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да осигурят пълното съгласуване на условията и процедурите по издаване на разрешителни в случаите на участие на повече от един компетентен орган, за да се гарантира ефективен комплексен подход от страна на всички компетентни в рамките на тези процедури органи.

Член 8**Решения**

Без да се засягат други изисквания на националните законодателства или законодателството на Общността, компетентните органи издават разрешително, съдържащо условията, осигуряващи съответствието на инсталациите с изискванията на настоящата директива, или — в противен случай — отказват да издават разрешително.

Всички издадени или изменени разрешителни съдържат подробно описание на мерки за опазване на въздуха, водите и почвите съгласно настоящата директива.

Член 9**Условия на разрешителното**

1. С оглед постигане на високо ниво на опазване на околната среда като цяло посредством опазване на въздуха, водите и почвите държавите-членки гарантират наличието в съответното разрешително на мерките, необходими за спазване на изискванията на членове 3 и 10 относно издаване на разрешителни.

2. В случаите на нови инсталации или на съществена промяна на съществуващи инсталации, когато се прилага член 4 от Директива 85/337/EИО, за целите на издаване на разрешителното се взема под внимание всяка информация или заключение в тази връзка, получени съгласно членове 5, 6 и 7 от посочената директива.

3. Разрешителното съдържа норми за допустими емисии на замърсяващи вещества, по-специално за посочените в приложение III, които е възможно да бъдат изпуснати от съответната инсталация в значителни количества, съобразени със свойствата и способността им да пренасят замърсяване от един компонент в друг (вода, въздух и почва). При нужда разрешителното включва подходящи изисквания, осигуряващи опазване на почвата и подземните води, и мерки за управлението на отпадъците, генериирани от инсталацията. Където е уместно, допустимите стойности могат да бъдат заменени или допълнени от равностойни показатели или технически мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 10, 14.1.1997 г., стр. 13. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (OB L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

За инсталациите, изброени в точка 6.6 от приложение I, нормите за допустими емисии, определени в съответствие с този параграф, отчитат и практическите съображения, присъщи за тези категории инсталации.

Когато емисите на парникови газове от определена инсталация са посочени в приложение I към Директива 2003/87/EO на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността⁽¹⁾ във връзка с дейност, осъществяна в тази инсталация, в разрешителното не се включват норми за допустимите преки емисии от този газ, освен ако не е необходимо да се гарантира, че няма да се предизвика значително замърсяване в района.

За дейностите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/EO, държавите-членки могат да решат да не налагат изисквания, свързани с енергийната ефективност по отношение на горивни инсталации или други съоръжения, изпускащи въглероден диоксид на площадката.

При необходимост компетентните органи следва да променят разрешителното по подходящ начин.

Трета, четвърта и пета алинеи не се прилагат за инсталации, които временно са изключени от схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността съгласно член 27 от Директива 2003/87/EO.

4. Без да се засяга член 10, нормите за допустими емисии и равностойните показатели и технически мерки, посочени в параграф 3, се основават на най-добрите налични техники, без да се предписва използване на каквто и да е техники или конкретна технология, но при отчитане на техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околната среда. При всички обстоятелства условията на разрешителното съдържат разпоредби за намаляването до минимум на замърсяванията на далечни разстояния или трансгранични замърсявания и обезпечават високо ниво на опазване на околната среда като цяло.

5. Разрешителното съдържа подходящи изисквания за мониторинг на емисите, като уточнява методологията и честотата на измерванията, процедурата за оценка и задължение за предоставяне пред компетентния орган на данните, необходими за проверка на съответствието с разрешителното.

За инсталациите по точка 6.6 от приложение I посочените в настоящия параграф мерки могат да бъдат съобразени с разходите и ползите.

⁽¹⁾ OB L 275, 25.10.2003 г., стр. 32. Директива, изменена с Директива 2004/101/EO (OB L 338, 13.11.2004 г., стр. 18).

6. Разрешителното задължително съдържа мерки, отнасящи се до условия, различни от нормалните експлоатационни условия. По този начин в случаите на риск от засягане на околната среда се предвиждат подходящи изисквания за първоначално пускане в експлоатация, течове, неизправности, краткотрайни прекъсвания и окончателно прекратяване на експлоатацията.

Разрешителното може да съдържа и временни дерогации от изискванията на параграф 4, ако съществува одобрена от компетентния орган оздравителна програма, която гарантира спазването на тези изисквания в срок до шест месеца и ако проектът води до намаляване на замърсяването.

7. Разрешителното може да съдържа и други конкретни условия за целите на настоящата директива, каквто държавата-членка или компетентният орган смятат за подходящи.

8. Без да се засяга задължението за прилагане на процедура за издаване на разрешително съгласно настоящата директива, държавите-членки имат правото да предвидят определени изисквания към определени категории инсталации чрез общи задължителни правила, вместо включването им в условията на отделните разрешителни, ако са осигурени комплексен подход и равностойно високо ниво на опазване на околната среда като цяло.

Член 10

Най-добри налични техники и стандарти за качество на околната среда

Когато определен стандарт за качество на околната среда изисква по-строги условия от тези, постигими чрез използването на най-добрите налични техники, с разрешителното се изискват допълнителни мерки, без да се засягат други мерки, които могат да бъдат предприети за спазване на стандартите за качество на околната среда.

Член 11

Развитие на най-добрите налични техники

Държавите-членки гарантират, че компетентният орган следи или е информиран за развитието на най-добрите налични техники.

Член 12

Промени на инсталациите от операторите

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че операторът информира компетентните органи за всяка планирана промяна в експлоатацията. Където е уместно, компетентните органи актуализират разрешителното или неговите условия.

2. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че никаква планирана от оператора съществена промяна няма да се извърши без издадено в съответствие с настоящата директива разрешително. Заявлението за разрешително и решението на компетентния орган се отнасят до онези части на инсталацията и онези посочени в член 6 аспекти, които е възможно да бъдат засегнати от промяната. Съответните разпоредби на член 3, членове 6—10 и член 15, параграфи 1, 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 13

Преразглеждане и актуализиране на условията в разрешителните от компетентния орган

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните органи периодично преразглеждат и при необходимост актуализират условията в разрешителните.

2. Преразглеждане се предприема винаги, когато:

- a) е налице причинено от инсталацията замърсяване, което е толкова значително, че се налага преразглеждане на съществуващите норми за допустими емисии в разрешителното или включване на нови такива норми в него;
- b) са налице съществени промени в най-добрите налични техники, позволящи значително намаляване на емисиите, без да се налагат прекомерни разходи;
- c) експлоатационната безопасност на процесите или дейността изискват използването на други техники;
- d) това се налага от нови разпоредби на Общността или на националното законодателство.

Член 14

Спазване на условията на разрешителното

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че:

- a) условията на разрешителното се спазват от оператора при експлоатирането на инсталацията;
- b) операторът редовно информира компетентния орган за резултатите от мониторинга на емисиите и го информира незабавно за всички инциденти или аварии, значително засягащи околната среда;

v) операторите на инсталации осигуряват на представителите на компетентния орган пълното необходимо съдействие за провеждането на всякакви проверки в инсталацията, вземане на проби и събиране на информация, необходима за изпълнението на задълженията им за целите на настоящата директива.

Член 15

Достъп до информация и участие на обществеността в процедурата за издаване на разрешителни

1. Държавите-членки гарантират, че на заинтересованата общественост са предоставени навременни и ефективни възможности да участва в процедурите за:

- a) издаване на разрешително за нови инсталации;
- b) издаване на разрешително за съществена промяна;
- v) актуализиране на разрешителното или на условията на разрешителното за инсталация в съответствие с член 13, параграф 2, буква a).

За целите на това участие се прилага процедурата, предвидена в приложение V.

2. Резултатите от мониторинга на емисиите, изисквани съгласно условията на разрешителното, посочени в член 9 и известни на компетентния орган, се предоставят на разположение на обществеността.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат при спазване на ограниченията, посочени в член 4, параграфи 1, 2 и 4 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда (¹).

4. Когато е взето решение, компетентният орган информира обществеността в съответствие със съответните процедури и осигурява обществен достъп до следната информация:

- a) съдържанието на решението, включително копие от разрешителното, от всички условия и всички последващи актуализации; и
- b) след като са прегледани опасенията и мненията, изразени от заинтересованата общественост — причините и съобразенията, на които се основава решението, включително информация за процеса на участие на обществеността.

(¹) OB L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

Член 16**Достъп до правосъдие**

1. Държавите-членки гарантират, че в съответствие със съответната национална правна система, членовете на заинтересованата общественост имат право да подадат жалба до съд или друг установен със закон независим и безпристрастен орган, за да оспорят материалната или процесуална законосъобразност на решенията, действията или бездействията, които са предмет на разпоредбите на настоящата директива относно участието на обществеността, когато:

- a) те имат достатъчен интерес; или
- b) те твърдят, че е налице нарушение на право, когато административнопроцесуалното право на държавата-членка предвижда такава предпоставка.

2. Държавите-членки определят на какъв стадий могат да бъдат оспорвани решенията, действията или бездействията.

3. Държавите-членки определят какво представлява достатъчен интерес или нарушение на право, в съответствие с целта за предоставяне на заинтересованата общественост на широк достъп до правосъдие. За тази цел интересите на всяка неправителствена организация, която съдейства за опазването на околната среда и отговаря на изискванията на националното законодателство, се считат за достатъчни за целите на параграф 1, буква а).

За такива организации също се счита, че имат права, които могат да бъдат нарушени за целите на параграф 1, буква б).

4. Разпоредбите на настоящия член не изключват възможността от процедура на предварително административно обжалване и не засяят изискването за изчерпване на процедурите за административно обжалване преди използването на процедурите на съдебно обжалване, ако съществува такова изискване съгласно националното право.

Всяка подобна процедура следва да бъде честна, справедлива, бърза и да не бъде свързана с прекомерни разходи.

5. За да се увеличи ефективността на разпоредбите на настоящия член, държавите-членки гарантират, че на обществеността е предоставена практическата информация относно достъпа до процедури за административно и съдебно обжалване.

Член 17**Обмен на информация**

1. С оглед обмен на информация държавите-членки вземат мерките, необходими за изпращането на Комисията на всеки три години, а за първи път —преди 30 април 2001 г., на наличните представителни данни за допустимите стойности, посочени за конкретната категория дейности в съответствие с приложение I и, ако е уместно, най-добрите налични техники,

от които са извлечени тези стойности в съответствие с член 9. При следващи случаи данните се допълват в съответствие с процедурите по параграф 3 от настоящия член.

2. Комисията организира между държавите-членки и съответните промишлени отрасли обмен на информация относно най-добрите налични техники, свързания с тях мониторинг и развитието им.

На всеки три години Комисията публикува резултатите от обмена на информация.

3. На всеки три години, и за първи път за периода 30 октомври 1999 г.—30 октомври 2002 г. включително, държавите-членки изпращат на Комисията информация относно прилагането на настоящата директива под формата на доклад. Докладът се съставя въз основа на въпросник и схематичен план, които се изработват от Комисията в съответствие с процедурата, установена в член 6, параграф 2 от Директива 91/692/EIO на Съвета от 23 декември 1991 г. относно стандартизиране и рационализиране на докладите за прилагане на някои директиви, свързани с околната среда⁽¹⁾. Въпросникът или схематичният план се изпращат на държавите-членки шест месеца преди започването на периода, отразен в доклада. Докладът се представя на Комисията в срок от девет месеца, считано от края на тригодишния период, отразен в него.

Комисията публикува доклад на Общността относно изпълнението на директивата в срок от девет месеца от получаването на докладите на държавите-членки.

Комисията представя доклада на Общността съответно на Европейския парламент и на Съвета, придружен от предложения при необходимост.

4. Държавите-членки учредяват или определят органи или органите, отговарящи за обмена на информация съгласно параграфи 1, 2 и 3, и информира Комисията за това.

Член 18**Трансгранично въздействие**

1. Когато държавата-членка установи, че експлоатацията на една инсталация може да има значително отрицателно въздействие върху околната среда на друга държава-членка, или когато държава-членка, която може да бъде засегната в значителна степен, помоли, държавата-членка, на чиято територия е подадено заявлението за разрешително съгласно член 4 или член 12, параграф 2, изпраща на другата държава-членка цялата информация, която се изисква да се предостави или осигури на разположение съгласно приложение V по същото време, когато я предоставя на своите собствени граждани. Такава информация служи за основа за всякакви консултации, необходими в рамките на двустранните отношения между двете държави-членки на реципрочна и еквивалентна основа.

⁽¹⁾ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

2. В рамките на своите двустранни отношения държавите-членки полагат необходимите усилия заявлението в посочените в параграф 1 случаи да бъдат също така на разположение за подходящ период от време и на обществеността на държавата-членка, която вероятно ще бъде засегната, за да може тя да има правото да изрази мнение по тях, преди компетентният орган да вземе своето решение.

3. Резултатите от всички консултации съгласно параграфи 1 и 2 трябва да бъдат взети предвид, когато компетентният орган взема решение по заявлението.

4. Компетентният орган информира всяка държава-членка, която е била консултирана съгласно параграф 1, за взетото по заявлението решение и изпраща информацията, посочена в член 15, параграф 4. Тази държава-членка взема необходимите мерки, за да гарантира, че тази информация е предоставена на заинтересованата общественост по подходящ начин на нейната собствена територия.

Член 19

Норми за допустими емисии на Общността

1. Където въз основа, по-специално, на обмена на информация съгласно член 17, е установена нужда от действие от страна на Общността, по предложение на Комисията, Европейският парламент и Съветът определят норми за допустими емисии в съответствие с процедурите в Договора за:

a) категориите инсталации от списъка в приложение I с изключение на депата, посочени в точки 5.1 и 5.4 от това приложение;

и

б) замърсяващите вещества, посочени в приложение III.

2. При липса на норми за допустими емисии на Общността, определени съгласно настоящата директива, съответните норми за допустими емисии в директивите, изброени в приложение II и в други законодателни актове на Общността, се прилагат като минимални норми за допустими емисии съгласно настоящата директива за инсталациите от списъка в приложение I.

3. Без да се засягат изискванията на настоящата директива, техническите изисквания, приложими за депата, посочени в точки 5.1 и 5.4 от приложение I, са определени съгласно

Директива 1999/31/EO на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци⁽¹⁾.

Член 20

Преходни разпоредби

1. Разпоредбите на Директива 84/360/EИО, разпоредбите на членове 4, 5 и 6, параграф 2 от Директива 2006/11/EO и съответните разпоредби за системите за издаване на разрешителни в директивите от списъка в приложение II се прилагат, без да се засягат изключенията, предвидени в Директива 2001/80/EO, за съществуващи инсталации по отношение на дейностите от списъка в приложение I, докато компетентните органи не вземат мерките, изисквани по силата на член 5 от настоящата директива.

2. Съответните разпоредби за системите за издаване на разрешителни в директивите, изброени приложение II, не се прилагат, в случаите на дейности, посочени в приложение I, за инсталации, които са не съществуващи по смисъла на член 2, точка 4.

3. Директива 84/360/EИО се отменя на 30 октомври 2007 г.

По предложение на Комисията Съветът или Европейският парламент и Съветът изменя/изменят, когато е необходимо, съответните разпоредби на директивите, изброени в приложение II, за да ги адаптира/адаптират към изискванията на настоящата директива преди 30 октомври 2007 г.

Член 21

Съобщаване

Държавите-членки съобщават на Комисията за текста на основните разпоредби от националното си законодателство в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 22

Отмяна

Директива 96/61/EO, изменена с актовете, посочени в приложение VI, част A, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспортиране в националното право на директивите, така както са посочени в приложение VI, част B.

⁽¹⁾ ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания
на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на
съответствието в приложение VII.

Член 24

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 15 януари 2008 година.

Член 23

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след датата
на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

J. LENARČIČ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КАТЕГОРИИ ПРОМИШЛЕНИ ДЕЙНОСТИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 1

1. Инсталациите или частите от инсталации, използвани за изследователска работа, разработки и изпитвания на нови продукти и процеси, не са предмет на настоящата директива.
2. Посочените по-долу прагови стойности по принцип се отнасят до производствените капацитети или обемите произведена продукция. Когато даден оператор осъществява няколко дейности, които попадат под едно и също подзаглавие в една и съща инсталация или на една и съща площадка, капацитетите на такива дейности се сумират.

1. Енергийно стопанство

- 1.1. Горивни инсталации с номинална топлинна мощност, превишаваща 50 MW

- 1.2. Рафинерии за сиров нефт и газ

- 1.3. Коксови пещи

- 1.4. Заводи за газификация и втечняване на въглища

2. Производство и обработване на метали

- 2.1. Инсталации за пържене и агломериране на метални руди (включително сулфидни руди)

- 2.2. Инсталации за производство на чугун или стомана (първично или вторично топене), включително непрекъснато леене, с капацитет над 2,5 тона за час

- 2.3. Инсталации за обработка на черни метали:

- a) станове за горещо валцована с капацитет над 20 тона необработена стомана за час;

- b) коващи цехове с чукове, чиято енергия превишава 50 килоджаула на чук, където използваната топлинна мощност превишава 20 MW;

- c) защитни покрития от разтопен метал с консумация над 2 тона необработена стомана за час

- 2.4. Леярни за черни метали с производствен капацитет над 20 тона дневно

- 2.5. Инсталации:

- a) за производството на цветни необработени метали от руди, концентрати или отпадъци от метали чрез металургични, химични или електролитни процеси;

- b) за претопяване, включително сплавяване на цветни метали, включително вторични сировини, (рафиниране, леене в леярски цехове и др.), с капацитет на топене над 4 тона дневно за олово и за кадмий и 20 тона дневно за всички останали метали

- 2.6. Инсталации за повърхностна обработка на метали и пластмаси чрез електролитни или химични процеси, при които обемът на ваните за обработка е над 30 m^3

3. Производство на продукти от нерудни минерални сировини

- 3.1. Инсталации за производство на циментен клинкер в ротационни пещи с производствен капацитет над 500 тона дневно и за вар в ротационни пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно или в други пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно

- 3.2. Инсталации за производството на азбест и на продукти на азбестова основа

- 3.3. Инсталации за производство на стъкло, включително стъклени влакна, с топилен капацитет над 20 тона дневно
- 3.4. Инсталации за разтопяване на минерални вещества, включително производството на минерални влакна, с топилен капацитет над 20 тона дневно
- 3.5. Инсталации за изработване на керамични продукти чрез изпичане, по-конкретно покривни керемиди, тухли, огнеупорни тухли, плоочки, каменинови или порцеланови изделия, с производствен капацитет над 75 тона дневно и/или с капацитет на пещта за изпичане над 4 m^3 и с плътност на подреждане за една пещ над 300 kg/m^3

4. Химическа промишленост

Производство по смисъла на категориите дейности, съдържащи се в настоящия раздел, означава производство в промишлен машаб чрез химическа обработка на вещества или групи вещества от списъка в точки 4.1—4.6

- 4.1. Химически инсталации за производството на основни органични химически вещества като:

- a) въглеводороди (ациклични и циклични; наситени и ненаситени; алифатни и ароматни);
- b) кислородсъдържащи въглеводороди като: алкохоли, алдехиди, кетони, карбоксилни киселини, естери, ацетати, етери, пероксиди, епоксидни смоли;
- c) серосъдържащи въглеводороди;
- d) азотосъдържащи въглеводороди като: амини, амиди, съединения на тривалентния азот, нитрати, нитрити, нитрили, цианати, изоцианати;
- e) фосфоросъдържащи въглеводороди;
- f) халогеносъдържащи въглеводороди;
- g) органометални съединения;
- h) основни пластмаси (полимери, синтетични влакна и влакна на целулозна основа);
- i) синтетичен каучук;
- j) багрила и пигменти;
- k) повърхностноактивни средства и повърхностноактивни вещества

- 4.2. Химически инсталации за производството на основни неорганични химически вещества като:

- a) газове: амоняк, хлор, хлороводород, флуор, флуороводород, въглеродни оксиidi, съединения на сярата, азотни оксиidi, водород, серен диоксид карбонилхлорид;
- b) киселини: хромова киселина, флуороводородна киселина, фосфорна киселина, азотна киселина, хлороводородна киселина, сярна киселина, олеум, сернисти киселини;
- c) основи: амониев хидроксид, калиев хидроксид, натриев хидроксид;
- d) соли: амониев хлорид, калиев хлорат, калиев карбонат, натриев карбонат, перборат, сребърен нитрат;
- e) неметали, метални оксиidi и други неорганични съединения като: калциев карбид, силиций, силициев карбид

4.3. Химически инсталации за производството на фосфорни, азотни и калиеви торове (прости или смесени торове)

4.4. Химически инсталации за производството на основни продукти за растителна защита и на биоциди

4.5. Инсталации, които използват химични и/или биологични процеси за производството на основни фармацевтични продукти

4.6. Химически инсталации за производството на експлозиви

5. Управление на отпадъците

Без да се засяга действието на член 11 от Директива 2006/12/EО или член 3 от Директива 91/689/EИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци (¹):

5.1. Инсталации за обезвреждане и/или оползотворяване на опасни отпадъци, определени в списъка, посочен в член 1, параграф 4 от Директива 91/689/EИО, и определени в приложения II А и II Б (операции R1, R5, R6, R8 и R9) към Директива 2006/12/EО и в Директива 75/439/EИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно обезвреждането на отработени масла (²), с капацитет над 10 тона дневно

5.2. Инсталации за изгаряне на битови отпадъци (домакинските отпадъци и подобните отпадъци, произхождащи от търговските, индустрислантите и административните дейности) с капацитет над 3 тона за час

5.3. Инсталации за обезвреждане на неопасни отпадъци съгласно определението в приложение II А към Директива 2006/12/EО, под заглавия D8 и D9, с капацитет над 50 тона дневно

5.4. Депа, приемащи над 10 тона дневно отпадъци или с общ капацитет над 25 000 тона, с изключение на депата за инертни отпадъци

6. Други дейности

6.1. Промишлени инсталации за производството на:

a) каша от дървесина или други влакнести материали;

b) хартия и картон с производствен капацитет над 20 тона дневно

6.2. Инсталации за предварителна обработка (дейности като: измиване, избелване, мерсеризиране) или багрене на влакна и/или текстил с капацитет над 10 тона дневно

6.3. Инсталации за дъбене на необработени и сурови кожи при капацитет над 12 тона готова продукция дневно

6.4 a) Кланици с производствен капацитет над 50 тона трупно месо дневно

b) Обработване и преработване на суровини за производство на хранителни продукти:

— животински суровини (без мляко) с производствен капацитет над 75 тона готова продукция дневно

— растителни суровини с производствен капацитет над 300 тона готова продукция дневно (средна стойност за тримесечие)

b) Обработване и преработване на мляко с количество постъпващо мляко над 200 тона дневно (средна стойност за година)

(¹) OB L 377, 31.12.1991 г., стр. 20. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета (OB L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).

(²) OB L 194, 25.7.1975 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (OB L 332, 28.12.2000 г., стр. 91).

6.5. Инсталации за обезвреждане или оползотворяване на животински трупове и животински отпадъци с капацитет над 10 тона дневно

6.6. Инсталации за интензивно отглеждане на птици или свине с повече от:

- a) 40 000 места за птици
- b) 2 000 места за свине за утояване (над 30 kg); или
- c) 750 места за свине майки

6.7. Инсталации за повърхностно третиране на вещества, предмети или продукти с използване на органични разтворители, по-конкретно за апетиране, печтане, грундиране, обезмасляване, придаване на водонепропускливо, оразмеряване, боядисване, почистване или импрегниране, с консумация на органични разтворители над 150 kg на час или над 200 тона годишно

6.8. Инсталации за производството на аморфен въглерод или електрографит чрез изгаряне или графитизиране

ПРИЛОЖЕНИЕ II**СПИСЪК НА ДИРЕКТИВИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 19, ПАРАГРАФИ 2 И 3 И В ЧЛЕН 20**

1. Директива 87/217/EIO на Съвета от 19 март 1987 г. относно предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда с азбест
2. Директива 82/176/EIO на Съвета от 22 март 1982 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустиванията на живак от отрасъла на хлор-алкална електролиза
3. Директива 83/513/EIO на Съвета от 26 септември 1983 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустиванията на кадмий
4. Директива 84/156/EIO на Съвета от 8 март 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за изхвърлянията на живак от други отрасли, освен този на хлор-алкалната електролиза
5. Директива 84/491/EIO на Съвета от 9 октомври 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустиванията на хексахлорциклохексан
6. Директива 86/280/EIO на Съвета от 12 юни 1986 г. относно граничните стойности и целевите показатели за качество за заустиванията на някои опасни вещества от списък I на приложението към Директива 76/464/EIO
7. Директива 2000/76/EO на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. относно изгарянето на отпадъци
8. Директива 92/112/EIO на Съвета от 15 декември 1992 г. относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от производството на титанов двуокис
9. Директива 2001/80/EO на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускати от големи горивни инсталации
10. Директива 2006/11/EO на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, изпуснати във водната околна среда на Общността
11. Директива 2006/12/EO на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците
12. Директива 75/439/EIO на Съвета от 16 юни 1975 г. относно обезвреждането на отработени масла
13. Директива 91/689/EIO на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци
14. Директива 1999/31/EO на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци

ПРИЛОЖЕНИЕ III**ПРИМЕРЕН СПИСЪК НА ОСНОВНИТЕ ЗАМЪРСЯВАЩИ ВЕЩЕСТВА, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ВЗЕМАТ ПРЕДВИД,
АКО ИМАТ ОТНОШЕНИЕ КЪМ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НА НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ****Въздух**

1. Серен диоксид и други съединения на сярата
2. Оксиди на азота и други азотни съединения
3. Въглероден оксид
4. Летливи органични съединения (ЛОС)
5. Метали и техните съединения
6. Прах
7. Азбест (суспендирани частици, влакна)
8. Хлор и неговите съединения
9. Флуор и неговите съединения
10. Арсен и неговите съединения
11. Цианиди
12. Вещества и препарати с доказани канцерогенни или мутагенни свойства или свойства, които могат да въздействат чрез въздуха върху възпроизводството
13. Полихлорирани дibenзодиоксини и полихлорирани дibenзофурани

Вода

1. Органохалогенни съединения и вещества, които може да образуват такива съединения във водната среда
2. Органофосфорни съединения
3. Органокалаеи съединения
4. Вещества и препарати с доказани канцерогенни и мутагенни свойства или свойства, които могат да въздействат чрез водната среда върху възпроизводството
5. Устойчиви въглеводороди и устойчиви и бионакумулируеми органични токсични вещества
6. Цианиди
7. Метали и техните съединения
8. Арсен и неговите съединения
9. Биоциди и други продукти за защита на растенията
10. Нерастворени вещества
11. Вещества, които допринасят заeutрофикация (по-конкретно нитрати и фосфати)
12. Вещества, които имат неблагоприятно влияние върху кислородния баланс (и могат да бъдат измервани с параметри като БПК, ХПК и др.).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Съображения, които следва да бъдат вземани предвид по принцип или в конкретни случаи, при определяне на най-добрите налични техники съгласно член 2, параграф 12, като се вземат предвид вероятните разходи и ползи от дадена мярка и принципите на предпазване и предотвратяване.

1. използването на нискоотпадъчна технология;
2. използването на по-малко опасни вещества;
3. техниката да способства за последващото оползотворяване и рециклиране на генерираните и използвани в процеса вещества и на отпадъци, където това е уместно;
4. сравними процеси, съоръжения или методи на експлоатация, приложени успешно в промишлен мащаб;
5. технологичен напредък и промени в научните познания и разбирания;
6. вид, въздействие и обеми на разглежданите емисии;
7. дата за пускане в експлоатация на нови или съществуващи инсталации;
8. срок, необходим за внедряване на най-добрите налични техники;
9. потребление и вид на използваните в процесите сировини (включително водата) и енергийна ефективност;
10. необходимост от предотвратяване или намаляване до минимум на общото въздействие на емисиите върху околната среда и рисковете за нея;
11. необходимост от предотвратяване на аварии и свеждане до минимум на последствията за околната среда;
12. информация, публикувана от Комисията в съответствие с член 17, параграф 2, втора алинея или от международни организации.

ПРИЛОЖЕНИЕ V**УЧАСТИЕ НА ОБЩЕСТВЕНОСТТА ПРИ ВЗЕМАНЕТО НА РЕШЕНИЯ**

1. Обществеността следва да бъде информирана (чрез публично разгласяване или други подходящи средства като електронни медии, ако има такива) по следните въпроси на ранен етап от процедурата по вземане на решение или, най-късно, веднага след като може разумно да се очаква информацията да бъде предоставена:
 - a) заявление за разрешително или, ако случаят е такъв, предложението за актуализиране на разрешителното или условията на разрешителното в съответствие с член 15, параграф 1, включително описание на елементите, изброени в член 6, параграф 1;
 - b) когато е приложимо, обстоятелството, че решението е предмет на национална или трансгранична оценка на въздействието върху околната среда, или на консултации между държавите-членки в съответствие с член 18;
 - c) данни за компетентните органи, отговорни за вземането на решение; тези, от които може да бъде получена съответната информация; тези, до които могат да бъдат отправени коментари или въпроси и данни за графика за предаване на коментари или въпроси;
 - d) когато е приложимо, уточнения във връзка с предложение за актуализиране на разрешителното или условията на разрешителното;
 - e) посочване на времето и мястото или средствата, чрез които ще бъде предоставена съответната информация;
 - f) подробни условия за участие на обществеността и проведените консултации съгласно точка 5.
2. Държавите-членки гарантират, че в подходящи срокове на заинтересованата общественост е предоставено следното:
 - a) в съответствие с националното законодателство — основните доклади и становища, изпратени до компетентния орган или органи в момент, когато заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с точка 1;
 - b) в съответствие с разпоредбите на Директива 2003/4/EО — информация, различна от посочената в точка 1, която се отнася до решението в съответствие с член 8 и която се предоставя след като заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с точка 1.
3. Заинтересованата общественост има право да изрази коментари и мнения пред компетентния орган преди да е взето решение.
4. Резултатите от проведените консултации съгласно настоящото приложение трябва да бъдат надлежно взети под внимание при вземането на решение.
5. Подробните условия за информиране на обществеността (например чрез пускане на брошури по пощата в определен радиус или публикуване в местни вестници) и консултиране на заинтересованата общественост (например чрез писмени становища или чрез общественото допитване) се определят от държавите-членки. Определят се разумни срокове за различните етапи, които позволяват достатъчно време за информиране на обществеността и за да може заинтересованата общественост да се подгответ и да участва пълноценно при вземането на решение за околната среда, предмет на разпоредбите на настоящото приложение.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последващи изменения (посочени в член 22)

Директива 96/61/EO на Съвета
(OB L 257, 10.10.1996 г., стр. 26)

Директива 2003/35/EO на Европейския парламент и на Съвета
(OB L 156, 25.6.2003 г., стр. 17)

Единствено член 4 и приложение II

Директива 2003/87/EO на Европейския парламент и на Съвета
(OB L 275, 25.10.2003 г., стр. 32)

Единствено член 26

Регламент (EO) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета
(OB L 284, 31.10.2003 г., стр. 1)

Единствено точка 61 на приложение III

Регламент (EO) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета
(OB L 33, 4.2.2006 г., стр. 1)

Единствено член 21, параграф 2

ЧАСТ Б

Срокове за транспорниране в националното право (посочени в член 22)

Директива	Срок за транспорниране
96/61/EO	30 октомври 1999 г.
2003/35/EO	25 юни 2005 г.
2003/87/EO	31 декември 2003 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 96/61/EO	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 2, параграфи 1—9	Член 2, параграфи 1—9
Член 2, параграф 10, буква а)	Член 2, параграф 10
Член 2, параграф 10, буква б)	Член 2, параграф 11
Член 2, параграф 11, първа алинея, встъпителни думи	Член 2, параграф 12, първа алинея, встъпителни думи
Член 2, параграф 11, първа алинея, първо тире	Член 2, параграф 12, първа алинея, буква а)
Член 2, параграф 11, първа алинея, второ тире	Член 2, параграф 12, първа алинея, буква б)
Член 2, параграф 11, първа алинея, трето тире	Член 2, параграф 12, първа алинея, буква в)
Член 2, параграф 11, втора алинея	Член 2, параграф 12, втора алинея
Член 2, параграф 12	Член 2, параграф 13
Член 2, параграф 13	Член 2, параграф 14
Член 2, параграф 14	Член 2, параграф 15
Член 3, първа алинея	Член 3, параграф 1
Член 3, втора алинея	Член 3, параграф 2
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6, параграф 1, първа алинея, встъпителни думи	Член 6, параграф 1, първа алинея, встъпителни думи
Член 6, параграф 1, първа алинея, първо—десето тире	Член 6, параграф 1, първа алинея, букви а)—й)
Член 6, параграф 1, втора алинея	Член 6, параграф 1, втора алинея
Член 6, параграф 2	Член 6, параграф 2
Членове 7—12	Членове 7—12
Член 13, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 13, параграф 2, встъпителни думи	Член 13, параграф 2, встъпителни думи
Член 13, параграф 2, първо—четвърто тире	Член 13, параграф 2, букви а)—г)
Член 14, встъпителни думи	Член 14, встъпителни думи
Член 14, първо—трето тире	Член 14, букви а)—в)
Член 15, параграф 1, първа алинея, встъпителни думи	Член 15, параграф 1, първа алинея, встъпителни думи
Член 15, параграф 1, първа алинея, първо—трето тире	Член 15, параграф 1, първа алинея, букви а)—в)
Член 15, параграф 1, втора алинея	Член 15, параграф 1, втора алинея
Член 15, параграф 2	Член 15, параграф 2
Член 15, параграф 4	Член 15, параграф 3
Член 15, параграф 5	Член 15, параграф 4
Член 15а, първа алинея, встъпителни и заключителни думи	Член 16, параграф 1
Член 15а, първа алинея, букви а) и б)	Член 16, параграф 1, букви а) и б)

Директива 96/61/EO	Настоящата директива
Член 15а, втора алинея	Член 16, параграф 2
Член 15а, трета алинея, първо и второ изречение	Член 16, параграф 3, първа алинея
Член 15а, трета алинея, трето изречение	Член 16, параграф 3, втора алинея
Член 15а, четвърта алинея	Член 16, параграф 4, първа алинея
Член 15а, пета алинея	Член 16, параграф 4, втора алинея
Член 15а, шеста алинея	Член 16, параграф 5
Член 16	Член 17
Член 17	Член 18
Член 18, параграф 1, въстъпителни и заключителни думи	Член 19, параграф 1
Член 18, параграф 1, първо и второ тире	Член 19, параграф 1, букви а) и б)
Член 18, параграф 2, първа алинея	Член 19, параграф 2
Член 18, параграф 2, втора алинея	Член 19, параграф 3
Член 19	—
Член 20, параграф 1	Член 20, параграф 1
Член 20, параграф 2	Член 20, параграф 2
Член 20, параграф 3, първа алинея	Член 20, параграф 3, първа алинея
Член 20, параграф 3, втора алинея	—
Член 20, параграф 3, трета алинея	Член 20, параграф 3, втора алинея
Член 21, параграф 1	—
Член 21, параграф 2	Член 21
—	Член 22
Член 22	Член 23
Член 23	Член 24
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	Приложение III
Приложение IV	Приложение IV
Приложение V	Приложение V
—	Приложение VI
—	Приложение VII